

[Paul Holt.]

man ønskede, og det, vi har tænkt over, er hele dette Spørgsmaal om, hvilke Former for Folkestyre der er de best egnede, for at Folkestyret kan blive et virkelig effektivt Udtryk for Folkets Vilje.

Ordføreren for Forespørgerne (Robert Mikkelsen): Den højtærede Minister forstod ikke, hvad jeg før sagde om Grænsen for den Kontrol, Politiet bør kunne udøve. Det forekommer mig, at det var tydeligt nok; jeg skal søge at forklare det paa ny. Forberedelse af og Forsøg paa Forbrydelse er strafbar efter dansk Ret. Foreligger der Forberedelse af en Forbrydelse, saa foreligger der en strafbar Handling, som det paahviler Politiet at efterforske og opklare og bringe for Domstolene til Straf. Noget ganske andet er at kontrollere og udforske Mennesker ud fra en Antagelse om, hvad de i Fremtiden kunde tænkes at foretage sig, og jeg har tilstrækkeligt dokumenteret, hvilke Resultater dette System fører til. Det fører til de 100 000 Navne i et Kartotek, og det har intet som helst at gøre med den Virksomhed, som Politiet lovligt og rimeligt bør kunne udøve, hvor Forberedelse til eller Forsøg paa strafbare Handlinger foreligger. Naar dette er Tilfældet, bør der kunne skrives ind, i andre Tilfælde ikke. Ellers aabner vi Vejen til de Misbrug, vi har kendt før, og som vi nødigt skulde opleve igen.

Kristen Amby: Man kan jo i høj Grad tvivle om Betimeligheden af i det hele taget at komme med almindelige — skal vi sige filosofisk-politiske Bemærkninger fra denne Talerstol; det egner den sig vel ikke til . . .

Formanden: Og det er meget lidet ønskeligt i nærværende Øjeblik.

Kristen Amby: Jeg tror, at mine Udtalelser netop i høj Grad dækkede Formandens Mening. Men naar man bliver provokeret, som man er blevet provokeret, er der maaske Grund til at svare, for at ikke noget skal staa uimodsaagt.

Det er jo ganske ejendommeligt, at det ærede Medlem fra Dansk Samling, der nu var heroppe, Hr. Paul Holt, ikke benyttede Lejligheden til at sige, hvad der vilde være sandt: Jeg tvivlede, som saa mange gjorde, unge og yngre, i 30erne paa, at Demokratiet kunde have holdt, men jeg er blevet troende. — Det kunde jeg have forstaaet. Men at det ærede Medlem vil forsvare det, han var inde i, som sandt Demokrati, viser, at han i Dag heller ikke er

Demokrat. Der er nemlig en Ting, det ærede Medlem glemmer, en meget vigtig Ting, at Tidspunktet altid er afgørende for, hvordan man siger den Slags Ting. Paa et Tidspunkt, hvor det europæiske Demokrati var i dødelig Fare for at gaa under, er det klart, at det viser Sindelaget, naar man bruger de samme Udtryk som de, der angriber Demokratiet for at angribe det. Jeg minder om en Udtalelse her i Danmark, der endda faldt i 1940, fra en Mand, der stod Dansk Samling nær — og som maaske ogsaa faldt fra deres Side, det ved jeg ikke —, at Demokratiet laa paa Sottesengen.

Det er en mærkelig Ting — det er bare en lille, bitte Ting, men det er mere end en sproglig Forskel —, at man er saa angst for at bruge Ordet Demokrati — jeg synes, det er et dejligt, et godt Ord; det ved man nogenlunde, hvad er —, medens man derimod er saa ivrig for at bruge et andet Begreb: man taler om Folkestyre. Hitler gjorde akkurat det samme. Demokrati, det var noget med Plutokrati, de to Ting var i Hitlers Mund næsten blevet Synonymer, og han paastod ogsaa, at netop det, han havde skabt i det tredie Rige, var et virkelig Folkets Styre; han repræsenterede Folket.

Er man Demokrat, ja eller nej? Det er egentlig noget, der ikke er saa vanskeligt at faa Rede paa. For det første er det noget, der gror i Sindet og i Hjertet. Det betyder, at man har Tillid til, at det almindelige Menneske kan ordne sine egne Affærer uden at skulle have Førere eller Ledere til at ordne dem, uden at skulle have den Fører, som det ærede Medlems Parti vilde have paa Aaremaal, uden at skulle have andre repræsentative Skikkelser, der skal tage det almindelige Menneskes Skæbne i sin Haand. Demokrati betyder, at vi tror paa, at der er Stof i ethvert Menneske til at være Konge over sine egne Affærer, naar det bare faar Lov til at være det.

Forespørgeren (Arne Sørensen): Efter at jeg har faaet Oplysning om, hvordan man tænker sig, at dette Udvalg skal fungere, mener jeg alligevel ikke, at jeg kan gaa med til at stemme for det. Der kan efter min Mening ikke heller i et Udvalg gives Oplysninger om et saadant Politis Virksomhed, som ikke kan gives offentligt. Det, der er Tale om, hvis et saadant Politi skal oprettholdes, er en Institution, som har sin særlige Karakter i sin Hemmelighed. Jeg tror ikke, vi faar mere ud af at gaa ind i et Udvalg om det, og da vi i Forvejen har udtalt os imod det, finder jeg det rimeligst at opret-